

**Примітки до річної фінансової звітності
Товариства з обмеженою відповідальністю «ОЛРАЙЗ»
за період, що закінчився 31 грудня 2021 року**

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТОВАРИСТВО

Товариство з обмеженою відповідальністю "ОЛРАЙЗ", код ЄДРПОУ - 40216355 (далі - Товариство) зареєстровано 13 січня 2016 року відповідно до чинного законодавства України.

Номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань України – 1 305 102 0000 012925.

Місцезнаходження Товариства: 01021, м. Київ, Кловський Узвіз, будинок 7.

Основним видом діяльності Товариства є надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту (далі – Позики).

Товариство має такі ліцензії: ліцензія на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), а саме на надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту, яка видана Національною Комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Нацкомфінпослуг) Розпорядженням №1150 від 05.07.2018 року, строк дії ліцензії - безстрокова.

Кількість працівників станом на кінець звітного періоду - 4 особи.

З 11 січня 2021 року у зв'язку з продажем 100% частки у статутному капіталі новим учасником Товариства став Трубчик Михайло Степанович, з 27 грудня 2021 року – Євсєєва Маріна:

Учасники Товариства:	31.12.2021	30.09.2021	31.12.2020
Франковська Олена Вікторівна, фізична особа-резидент, %	–	–	100
Трубчик Михайло Степанович, фізична особа-нерезидент, %	–	100	–
Євсєєва Маріна, фізична особа-нерезидент, %	100	–	–
Всього	100	100	100

Кінцевий бенефіціарний власник – Євсєєва Маріна, громадянка США.

УМОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ

Після кількох років відновлення від економічної та політичної кризи 2014-2015 років, реальний ВВП почав зростати, досягши 3,2% у річному обчисленні за 2019 рік. У 2020 році спалах та широке поширення у світі епідемії нової хвороби COVID-19 мали суттєві фінансові наслідки для всіх ринків та економік країн. Серед таких наслідків - перебої з виробництвом і постачаннями, падіння обсягів виручки, продуктивності або всього перерахованого вище відразу, недоступність персоналу (в тому числі висококваліфікованого), закриття представництв, торгових точок і так далі, труднощі або повна неможливість залучення фінансування, затримка в реалізації бізнес-планів щодо зростання та розширення, згортання інвестиційних програм тощо, тимчасового послаблення української гривні до долара США і Євро. Такі наслідки призвели до знецінення, як фінансових так і нефінансових активів, значного перегляду в оцінці запасів, вплинули на справедливую вартість активів та порушення виконання умов за кредитними зобов'язаннями, зростання виплат у зв'язку з безробіттям, збитковість діяльності тощо. Значна кількість компаній в країні вимушені були припинити або обмежувати свою діяльність на невизначений час, що призвело до обмеження ділової активності, та вплинуло на попит товарів та послуг Товариства.

Через запровадження карантинних та обмежувальних заходів урядом України, урядами інших держав – торговельних партнерів України, реальний ВВП України зазнав спаду на 4,2% за 2020 рік. У 2021 році ВВП України відновив зростання до 3%. Також у 2021 році спостерігалась стабілізація курсу гривні до провідних іноземних валют після того, як в 2020 році національна валюта України девальвувала на 19,3% відносно долара та на 31,5% відносно євро.

Упродовж 2021 року карантинні обмеження були частково зняті. Натомість наприкінці 2021 році суттєво зросла вартість енергоносіїв, та посилюється військово-політичний тиск з боку Російської Федерації, яка продовжувала контролювати тимчасово окуповані райони Донецької і Луганської областей, а також Автономну республіку Крим.

Хоча обмежувальні заходи та агресивна політика Російської Федерації не мають прямого впливу на господарську діяльність Товариства, суттєво зріс ризик неплатежів та дефолтів у розрахунках з її фінансовими партнерами, та зменшилась інвестиційна привабливість країни для зовнішніх партнерів.

НБУ тричі протягом 2020 року знижував облікову ставку з 13,5% до 6% на кінець року. З метою стримування інфляції НБУ протягом 2021 року поступово підвищив облікову ставку з 6% до 9% на 31 грудня 2021 року. Станом на дату цієї звітності облікова ставка НБУ зросла до 10%.

За підсумками 2021 року інфляція склала 10%, тоді як за очікуваннями НБУ вона мала бути в межах 5% ± 1 в.п. Прискорення інфляції в 2021 році зумовлено зростаючим попитом та суттєвим подорожчанням енергоносіїв.

Основним макроекономічним прогнозом є подальша стабілізація з помірним зростанням ВВП та уповільненням інфляції зі зростанням ВВП до 4% на рік. При цьому ключовими умовами для цього залишається дипломатичне вирішення ситуації з Росією та продовження співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема з Міжнародним Валютним Фондом, з яким тривають перемовини. Реалізація програми stand-by дасть змогу забезпечити макроекономічну стабільність, необхідну для певного та безперервного відновлення української економіки.

Хоча управлінський персонал вважає, що він вживає належні заходи на підтримку стабільної діяльності Товариства, необхідні за існуючих обставин, подальша нестабільність умов здійснення діяльності може спричинити негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Товариства, характер та наслідки якого на поточний момент визначити

неможливо. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятися від оцінки управлінського персоналу.

1. НОВІ СТАНДАРТИ І ІНТЕРПРЕТАЦІЇ, ЯКІ БУЛИ ВИПУЩЕНІ, АЛЕ ЩЕ НЕ НАБУЛИ ЧИННОСТІ

1.1. Зміни до стандартів та інші нововведення, що набули чинності з 01 січня 2021 року і пізніше

Поступки з оренди, пов'язані з пандемією "covid-19".

У березні 2021 р Радою з МСФЗ були внесені правки до МСФЗ 16 «Оренда» щодо продовження порядку застосування визнання поступок в орендних платіжах, які є наслідком впливу на діяльність підприємств пандемії covid-19 на один рік. Згідно внесених доповнень орендар може не проводити оцінку того, чи є поступка з оренди, що відповідає визначеним умовам модифікацією оренди, а визнавати такі зміни як змінні орендні платежі у складі прибутків та збитків до 30 червня 2022 року. Попередня редакція стандарту передбачала таке застосування до 30 червня 2021 року.

Орендар застосовує документ "Поступки з оренди, пов'язані з пандемією "covid-19" після 30 червня 2021 року (див. пункт В1А) ретроспективно, визнаючи кумулятивний ефект первісного застосування цієї зміни як коригування початкового залишку нерозподіленого прибутку (чи, відповідно до ситуації, іншого компоненту власного капіталу) на початку річного звітного періоду, в якому орендар уперше застосовує зазначену зміну.

Орендареві слід застосовувати ці зміни для річних періодів, що починаються 1 квітня 2021 року або пізніше. Дострокове застосування змін до МСФЗ 16 вітається.

Застосування даного уточнення з 1 січня 2021 року не мало суттєвого впливу на показники фінансової звітності Товариства.

Реформа процентної ставки - Етап 2

27 серпня 2020 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки «Реформа процентних ставок» - Етап 2, Поправки до МСФЗ 9, МСБО 39, МСФЗ 7, МСФЗ 4 і МСФЗ 16. Поправки на цьому стосуються наступного: зміни передбачених договором грошових потоків - компанії не доведеться припинити визнання або коригувати балансову вартість фінансових інструментів з урахуванням змін, необхідних реформою, а замість цього потрібно оновити ефективну процентну ставку, щоб відобразити зміну базової процентної ставки; облік хеджування - компанії не доведеться припинити облік хеджування тільки тому, що вона вносить зміни, необхідні реформою, якщо хеджування відповідає іншим критеріям обліку хеджування; і розкриття інформації - компанія повинна буде розкрити інформацію про нові ризики, що виникають в результаті реформи, і про те, як вона керує переходом на альтернативні базові ставки. Поправки вступають в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2021 року або після цієї дати, дострокове застосування дозволяється.

Очікується, що дані поправки не будуть мати істотного впливу на фінансову звітність Товариства.

1.2. Зміни до стандартів та інші нововведення, що набувають чинності з 01 січня 2022 року і пізніше

Поправки до МСБО (IAS) 1 - «Класифікація зобов'язань як поточних або непоточних»

У січні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до пунктів 69-76 МСБО (IAS) 1, в яких пояснюються вимоги щодо класифікації зобов'язань як поточних або непоточних. У поправках пояснюються наступне:

- що розуміється під правом відстрочити врегулювання зобов'язань;
- право відстрочити врегулювання зобов'язань повинно існувати на кінець звітного періоду;
- на класифікацію зобов'язань не впливає ймовірність того, що організація виконає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання;
- умови зобов'язання не впливатимуть на його класифікацію, тільки якщо похідний інструмент, вбудований в конвертоване зобов'язання, сам по собі є інструментом власного капіталу.

Дані поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, і застосовуються ретроспективно. В даний час Товариство аналізує можливий вплив цих поправок на поточну класифікацію зобов'язань і необхідність перегляду умов за існуючими договорами позики.

Дана поправка не матиме впливу на фінансовий стан та результати діяльності Товариства.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 і МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»

Поправки розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 і МСБО (IAS) 28 в частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається асоційованій організації або спільному підприємству або вноситься до них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що є бізнесом згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством, визнаються в повному об'ємі. Проте прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що не є бізнесом, визнаються тільки в межах часток участі, наявних в інших, ніж організація, інвесторів в асоційованій організації або спільному підприємстві. Рада з МСФЗ перенесла дату набуття чинності цих поправок на невизначений термін, проте організація, що застосовує ці поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 - «Посилання на Концептуальну основу»

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесів» - «Посилання на концептуальну основу». Мета даних поправок - замінити посилання на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності», випущену в 1989 році, на посилання на «Концептуальну основу подання фінансових звітів», випущену в березні 2018 року, без внесення значних змін у вимоги стандарту.

Рада також додала виключення з принципу визнання в МСФЗ (IFRS) 3, щоб уникнути виникнення потенційних прибутків або збитків «2-го дня», для зобов'язань і умовних зобов'язань, які відносилися б до сфери застосування МСБО (IAS) 37 або Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Обов'язкові платежі», якби вони виникали в рамках окремих операцій.

У той же час Рада вирішила роз'яснити існуючі вимоги МСФЗ (IFRS) 3 щодо умовних активів, на які заміна посилань на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності» не вплине.

Дані поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати, і застосовуються перспективно.

Поправки до МСФЗ (IAS) 16 - «Основні засоби: надходження до використання за призначенням»

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила документ «Основні засоби: надходження до використання за призначенням», який забороняє підприємствам віднімати з первісної вартості об'єкта основних засобів будь-які надходження від продажу виробів, вироблених в процесі доставки цього об'єкта до місця розташування та приведення його у стан готовності до експлуатації в визначений керівництвом спосіб. Замість цього підприємство визнає надходження від продажу таких виробів, а також вартість їх виробництва в прибутку чи збитку.

Дані поправки чинні для річних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати, і повинні застосовуватися ретроспективно до тих об'єктів основних засобів, які стали доступними для використання на дату початку (або після неї) самого раннього з представлених в фінансовій звітності періоду, в якому Товариство вперше застосовує дані поправки.

Очікується, що дані поправки не зроблять істотного впливу на Товариство.

Поправка до МСБО (IAS) 41 «Сільське господарство» - оподаткування при оцінці справедливої вартості

В рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ у період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСБО (IAS) 41 «Сільське господарство». Дана поправка виключає вимогу в пункті 22 МСБО (IAS) 41 про те, що підприємства не включають до розрахунку грошові потоки, пов'язані з оподаткуванням, при оцінці справедливої вартості активів, що належать до сфери застосування МСБО (IAS) 41.

Товариство повинне застосовувати дану поправку перспективно щодо оцінки справедливої вартості на дату початку (або після неї) першого річного звітного періоду, що починається 1 січня 2022 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати.

Очікується, що дана поправка не зробить істотного впливу на Товариство.

Поправки до МСФЗ (IAS) 37 - «Обтяжливі договори - витрати на виконання договору»

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IAS) 37, в яких роз'яснюється, які витрати підприємство повинно враховувати при оцінці того, чи є договір обтяжливим або збитковим.

Поправки передбачають застосування підходу, заснованого на «витратах, безпосередньо пов'язаних з договором». Витрати, безпосередньо пов'язані з договором на реалізацію товарів або послуг, включають як додаткові витрати на виконання цього договору, так і розподілені витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договору. Загальні і адміністративні витрати не пов'язані безпосередньо з договором і, отже, виключаються, окрім випадків, коли вони явно підлягають відшкодуванню контрагентом за договором.

Дані поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Товариство буде застосовувати дані поправки до договорів, за якими вона ще не виконала всі свої обов'язки на дату початку річного звітного періоду, в якому вона вперше застосовує дані поправки.

Поправка до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» - комісійна винагорода під час проведення «тесту 10%» в разі припинення визнання фінансових зобов'язань

В рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IFRS) 9. В поправці пояснюються суми комісійної винагороди, які компанія враховує при оцінці того, чи є умови нового або модифікованого фінансового зобов'язання такими, що істотно відрізняються від умов первісного фінансового зобов'язання. До таких сум відносяться тільки ті комісійні винагороди, які були виплачені або отримані між певним кредитором і позичальником, включаючи комісійну винагороду, виплачену або отриману кредитором або позичальником від імені іншої сторони. Товариство повинне застосовувати дану поправку щодо фінансових зобов'язань, які були модифіковані або замінені на дату початку (або після неї) річного звітного періоду, в якому організація вперше застосовує дану поправку.

Дана поправка набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати.

Очікується, що дана поправка не матиме істотного впливу на Товариство.

2. ЗАГАЛЬНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного відображення фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня. Звітність складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.4. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність є період, який починається 01 січня 2021 року та закінчується 31 грудня (включно) 2021 року.

2.5. Рішення про затвердження річної фінансової звітності

Річна фінансова звітність Товариства затверджена до випуску керівником Товариства 25 лютого 2022 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основи оцінки, що застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані Товариством при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

У 2019 році Товариство вперше застосувало МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю і короткострокової оренди (тобто оренди з терміном не більше 12 місяців). Товариство використовує звільнення, запропоновані в стандарті щодо договорів оренди, термін яких закінчується протягом 12 місяців з дати першого застосування, а також щодо договорів оренди базових активів з низькою вартістю. Принципи облікової політики, викладені нижче, застосовувалися послідовно до всіх періодів, поданих у цій фінансовій звітності.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Фінансова звітність Товариства включає:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) за кінець періоду;
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за період;
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за період;
- Звіт про власний капітал за період;
- Деякі пояснювальні примітки до фінансової звітності підготовлені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань не більше 12 місяців після звітного періоду) та непоточні (зі строком виконання зобов'язань через більш ніж 12 місяців після звітного періоду).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він утримується з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою собівартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.2 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених непоточними депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить депозити, дебіторську заборгованість, у тому числі позики.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовими інструментами у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструмента, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Для фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договорами і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за

первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою собівартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Рівень суттєвості для дисконтування заборгованості встановлений Товариством в розмірі 10% її номінальної суми.

3.3.4. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Рівень суттєвості для дисконтування заборгованості встановлений Товариством в розмірі 10% її номінальної суми.

3.3.5. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Амортизація ґрунтується на таких мінімальних строках корисного використання:

№ з/п	Групи	Мінімально допустимі строки корисного використання, років
1	група 1 - земельні ділянки	-
2	група 2 - капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
3	група 3: будівлі споруди передавальні пристрої	20 15 10
4	група 4 - машини та обладнання З них: електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації	2 2
5	група 5 - транспортні засоби	5
6	група 6 - інструменти, прилади, інвентар, меблі	2
7	група 9 - інші основні засоби	2
8	група 11 - малоцінні необоротні матеріальні активи	-

Терміни корисного використання можуть бути змінені у момент визнання матеріальних активів об'єктами основних засобів у сторону збільшення на підставі рішення постійно діючої комісії, якщо Товариство передбачає отримання економічних вигод від використання таких об'єктів у строки, що перевищують мінімально встановлені у цьому пункті.

Знецінення основних засобів

На кожну звітну дату, Товариство переглядає балансову вартість своїх основних засобів для виявлення ознак знецінення з дотриманням наступних процедур:

- проводиться перегляд технічного стану об'єктів з метою виявлення факторів знецінення;
- якщо існують показники будь-якого знецінення, сума очікуваного відновлення таких активів розраховується для визначення розміру збитків від знецінення, якщо такі є. У разі неможливості визначення розміру збитків від знецінення окремого активу Товариство визначає суму визначеного знецінення генеруючої одиниці, до якої належить актив.

Сума очікуваного відшкодування вища з двох оцінок: чиста ціна продажу та цінність використання активу. При розрахунку вартості активу, при використанні, очікувані, майбутні грошові потоки дисконтуються до їх поточної вартості з використанням ставки дисконтування до оподаткування, яка відображає поточні оцінки ринку тимчасової вартості грошей і ризики, пов'язані з активами.

Якщо, відповідно до оцінок, кількість очікуваного відшкодування активів (або генеруючої одиниці) менша, ніж його балансова вартість, балансова вартість активу (або генеруючої одиниці) зменшується до суми очікуваного відшкодування. Збитки від знецінення визнаються як витрати безпосередньо у звіті про сукупний дохід.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Амортизація здійснюється прямолінійним методом та ґрунтується на індивідуально встановлених строках корисного використання для кожного об'єкту нематеріальних активів, але не більше 10 років.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо, і тільки якщо, сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо, і тільки якщо, змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності, амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство, як орендатор, на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Витрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання у балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство створює забезпечення на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого забезпечення здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного забезпечення підлягає інвентаризації на кінець року. Сума забезпечення (включаючи відрахування на соціальне страхування), розраховуються на кожну звітну дату виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника.

3.7.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.8. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.8.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід у разі, якщо їх суму можна визнати з достатнім рівнем точності та існує ймовірність отримання Товариством майбутніх економічних вигід. Доходи оцінюються за справедливою вартістю отриманої винагороди або коштів, що повинні бути отримані.

Процентні та подібні доходи від дебіторської заборгованості за наданими кредитами визнаються з використанням методу ефективної процентної ставки. При розрахунку враховуються всі договірні умови фінансового інструмента та включаються винагороди та додаткові витрати, які безпосередньо пов'язані з інструментом та є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Дохід у вигляді нарахованих відсотків по наданим кредитам визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Товариство здійснило переказ коштів по реквізітам вказаним в кредитному договорі;
- суму доходу можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за методом нарахування.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.8.3. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

3.8.4. Договори з надання фінансових послуг

Надання Товариством фінансової послуги у вигляді надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, визнається у обліку на підставі підписаного кредитного договору, що укладається тільки в письмовій формі та яким визначаються взаємні зобов'язання та відповідальність сторін, що не можуть змінюватися в односторонньому порядку без згоди обох сторін. Відносини з надання фінансових послуг з приводу фінансового кредиту між Товариством та Клієнтами визначаються на договірних засадах, шляхом укладання договорів про надання фінансових кредитів, які мають містити визначені законодавством умови, обов'язкові для такого виду договорів. Розмір процентів та порядок їх сплати за договором фінансового кредиту визначаються в залежності від кредитного ризику, наданого забезпечення, попиту і пропозицій, які склалися на кредитному ринку, строку користування фінансовим кредитом, розміру облікової ставки та інших факторів.

4. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ У ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Підготовка фінансової звітності вимагає від Керівництва Товариства на кожну звітну дату винесення суджень, визначення оціночних значень і припущень, які впливають на суми доходів, витрат, активів і зобов'язань, а також на розкриття інформації про непередбачені зобов'язання. Проте невизначеність у відношенні цих припущень і оціночних значень може привести до результатів, які можуть вимагати в майбутньому істотних коригувань до балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються подібні припущення та оцінки.

Основні припущення про майбутнє та інші основні джерела невизначеності в оцінках на звітну дату, які можуть послужити причиною суттєвих коригувань балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного звітного періоду, розглядаються нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, управлінський персонал застосовує судження під час розробки та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів з прийняття економічних рішень та достовірною, в тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є об'єктивною;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження управлінський персонал посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти;
- іншу професійну літературу тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо відстрочених податків

Відстрочені податкові активи визнаються за всіма невикористаними податковими збитками в тій мірі, в якій є ймовірним отримання оподаткованого прибутку, проти якого можуть бути зараховані податкові збитки. Необхідне суттєве судження керівництва для визначення суми відстрочених податкових активів, яку можна визнати у фінансовій звітності, на підставі вірогідних термінів отримання та величини майбутнього оподаткованого прибутку, а також стратегії податкового планування.

4.3. Судження щодо умовних активів і зобов'язань

Характер умовних активів і зобов'язань передбачає, що вони будуть реалізовані тільки при виникненні або відсутності одної або більше майбутніх подій. Оцінка таких умовних активів і зобов'язань невід'ємно пов'язана із застосуванням значної частки суб'єктивного судження і оцінок результатів майбутніх подій.

4.4. Судження щодо забезпечень

Сума, визнана як забезпечення, визначається як найкраща оцінка видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання на кінець звітного періоду та визначається управлінським персоналом на основі судження як сума, яку обґрунтовано сплатило би Товариство для погашення зобов'язання або передало би його третій стороні на кінець звітного періоду.

4.5. Судження щодо справедливої вартості фінансових інструментів

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань, визнаних у звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі даних активних ринків, вона визначається з використанням методів оцінки, включаючи модель дисконтованих грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей за можливістю використовується інформація зі схожих ринків, проте в тих випадках, коли це не представляється практично здійсненним, потрібна певна частка судження керівництва Товариства для встановлення справедливої вартості. Зміни у припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

4.6. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.7. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування недоступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження, які базуються на професійній компетенції працівників Товариства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках, є недостатньою, на думку керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.8. Судження щодо основних засобів

Об'єкти основних засобів відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації.

Оцінка терміну корисного використання об'єктів основних засобів є предметом судження керівництва, заснованого на досвіді експлуатації подібних об'єктів основних засобів. При визначенні корисного строку експлуатації активу керівництво виходить з очікуваної корисності активу для Товариства та враховує наступні чинники: очікуване використання активу, спосіб застосування об'єкта, темпи його технічного застаріння, фізичний знос та умови експлуатації, очікуваний моральний знос, а також нагляд за активом та його обслуговування. Зміни в зазначених передумовах можуть вплинути на коефіцієнти амортизації в майбутньому.

Оцінки ліквідаційної вартості і амортизованої вартості впливають на облікову вартість і амортизацію основних засобів. Фактичні результати можуть відрізнятися від цих оцінок.

4.9. Судження щодо податків

Поточні активи та зобов'язання з податків відображені у фінансовій звітності, виходячи з погоджених у встановленому законодавством порядку зобов'язань станом на кінець звітного періоду. У разі проведення податкових перевірок у майбутніх періодах сума поточних активів і зобов'язань може змінитися.

4.10. Судження щодо дебіторської заборгованості

Керівництво оцінює вірогідність погашення дебіторської заборгованості з основної діяльності та іншої дебіторської заборгованості на підставі аналізу платоспроможності окремих дебіторів. При проведенні такого аналізу до уваги беруться наступні фактори: аналіз дебіторської заборгованості по основній діяльності та іншої дебіторської заборгованості за термінами, фінансове становище клієнтів і погашення ними заборгованості в минулому.

4.11. Судження щодо застосування МСБО 29 Фінансова звітність в умовах гіперінфляції

Цей Стандарт не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати фінансові звіти згідно з цим Стандартом є питанням судження. Показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища в країні, які включають таке (але не обмежуються таким):

а) основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;

б) основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;

в) продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;

г) відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;

г) кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100 % або перевищує цей рівень.

Керівництвом Товариства було прийнято рішення не застосовувати МСБО 29 при складанні фінансової звітності.

4.12. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Товариство не визнає у фінансових інвестиціях банківські депозити зі строком погашення до 3 місяців, а також депозити з договірним строком погашення понад 3 місяці, якщо дострокове погашення таких депозитів не призведе до значних фінансових втрат. Такі депозити обліковуються у складі грошових коштів та їх еквівалентів. Натомість банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, визнаються в складі поточних фінансових інвестицій.

Інформацію щодо визначення середньозваженої ставки по депозитам Товариство отримує з офіційного сайту Національного Банку України <https://bank.gov.ua/> в розділі «Статистика» - «Статистика фінансового сектору» - «Вартість строкових депозитів за даними статистичної звітності банків України» шляхом вирахування середньорічної ставки в національній валюті за відповідний період для відповідної категорії осіб та строку розміщення.

Інформацію щодо визначення середньозваженої ставки за портфелем банківських кредитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, Товариство отримує з офіційного сайту Національного Банку України <https://bank.gov.ua/> в розділі «Статистика» - «Статистика фінансового сектору» - «Вартість кредитів за даними статистичної звітності банків України (без урахування овердрафту)» шляхом вирахування середньорічної шляхом вирахування середньорічної ставки в валюті за відповідний період для відповідної категорії осіб та строку кредитування.

4.13. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою собівартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатні позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТІСТІ

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси гривні щодо іноземних валют НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформувані закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20
Дата оцінки								
Гроші та їх еквіваленти	-	-	8 217	4 408	-	-	8 217	4 408

5.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

У Товариства за звітний період відсутнє переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2021	31.12.2020	31.12.2021	31.12.2020

Гроші та їх еквіваленти	8 217	4 408	8 217	4 408
Торговельна та інша дебіторська заборгованість	23 429	35 820	23 429	35 820
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	23 676	34 838	23 676	34 838

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ЗВІТНОСТІ

6.1. Основні засоби, нематеріальні активи, інші необоротні матеріальні активи

Основні засоби Товариства:	На 31.12.2021	На 31.12.2020
– комп'ютерна техніка (первісна вартість)	241	241
– засоби зв'язку (первісна вартість)	3	3
– інші основні засоби (первісна вартість)	40	40
– накопичена амортизація	(283)	(271)
– балансова вартість	1	13
Нематеріальні активи Товариства:		
– комп'ютерне програмне забезпечення	6	6
– накопичена амортизація	(6)	(6)
– балансова вартість	–	–

6.2. Грошові кошти

	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Грошові кошти Товариства, в т. ч:	8 217	4 408
- на поточних рахунках в банках	8 217	4 408
- на депозитних рахунках	–	–

6.3. Дебіторська заборгованість

	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Довгострокова дебіторська заборгованість в т. ч.:	–	–
- за наданими кредитами	–	–
- резерв очікуваних кредитних ризиків	–	–
Дебіторська заборгованість за розрахунками в т. ч.:	59	67
- за авансовими сплатами за роботи (послуги)	4	5
- за авансовими сплатами по договору оренди	55	25
- інша	–	37
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги в т. ч.	23 429	35 783
- за кредитними договорами	25 222	35 369
- за нарахованими доходами (%) по кредитним договорам	337	1 587
- резерв очікуваних кредитних ризиків	(2 130)	(1 173)
Витрати майбутніх періодів	10	1
Разом	23 498	35 851

6.4. Кредиторська заборгованість

	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	378	2
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з податку на прибуток	671	–
Інші поточні зобов'язання (безвідсоткова поворотна фінансова допомога)	23 298	34 836
Разом	24 347	34 838

6.4.1. Поточні забезпечення

	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Поточні забезпечення	73	1 244
Разом	73	1 244

6.5. Доходи

Товариством отриманий чистий дохід від реалізації наданих послуг:

Стаття доходів	2021 рік	2020 рік
Нараховані відсотки за кредитними договорами	7 710	12 823
Нараховані комісії	23	–
Разом	7 733	12 823

6.6. Інші операційні доходи

Стаття доходів	2021 рік	2020 рік
Нараховані % на залишок коштів на поточному рахунку	219	–
Комісія за видачу та обслуговування кредитних договорів	–	173
Дохід від зменшення резерву очікуваних кредитних збитків	269	553
Отримані штрафи/пені/неустойки	–	43
Разом	488	769

6.7. Собівартість реалізації послуг

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Витрати на оплату праці	(65)	(2 637)
Відрахування на соціальні заходи	(2)	(455)
Агентська винагорода	–	(29)
Витрати щодо перевірки клієнтів	–	(275)
ІТ витрати, телефонія	(1)	(57)
Забезпечення на виплату відпусток	(11)	(351)
Юридичні послуги	–	(276)
Разом	(79)	(4 080)

6.8. Адміністративні витрати, витрати на збут, інші операційні витрати.

6.8.1. Адміністративні витрати

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Витрати на оплату праці	(1 640)	(5 998)
Відрахування на соціальні заходи	(339)	(745)
Матеріальні витрати	–	(7)
Амортизація	(12)	(167)
Витрати на оренду	(358)	(566)
Інформаційні, консультаційні, аудиторські та інші послуги	(539)	(98)
Забезпечення на виплату відпусток	(130)	(762)
Інші витрати	(116)	(137)
Разом	(3 134)	(8 480)

6.8.2. Інші операційні витрати

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Збільшення резерву очікуваних кредитних збитків	(1 231)	(65)

6.8.3. Витрати на збут

Товариством понесені наступні витрати:

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
---------------	----------	----------

Маркетингові витрати	–	(28)
----------------------	---	------

6.9. Короткострокові кредити банків

Короткострокові позики банків на кінець звітної періоду відсутні.

6.10. Фінансова оренда

Операції з фінансової оренди станом на кінець звітної періоду відсутні.

6.11. Інші фінансові доходи

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Доходи від розміщення коштів на банківських депозитних рахунках	–	138
Разом	–	138

6.11.1 Інші доходи

Стаття доходів	2021 рік	2020 рік
Інші доходи	–	16

6.12. Фінансові витрати

Фінансові витрати у вказаному періоді представлені у вигляді амортизаційних витрат з дисконтування заборгованості у вигляді фінансової допомоги:

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Амортизаційні витрати від операцій з дисконтування непоточної кредиторської заборгованості	–	(1 013)

6.12.1. Інші витрати

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Інші витрати	-	(16)

6.13. Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток відображаються у складі звіту про прибутки та збитки. Узгодження витрат з податку на прибуток розраховується як добуток діючої ставки оподаткування та прибутку до оподаткування за ставкою 18%.

Стаття витрат	2021 рік	2020 рік
Витрати (дохід) з податку на прибуток	(680)	(12)

6.14. Прибутки та збитки

	2021 рік	2020 рік
Чистий прибуток (збиток)	3 097	52

6.15. Власний капітал

На кінець звітної періоду року статутний капітал Товариства становить 4 000 000 (чотири мільйони) гривень, внесений грошовими коштами в повному обсязі.

Одноосібним учасником Товариства є фізична особа Євсєєва Маріна, яка володіє 100,00% статутного капіталу Товариства.

Розмір власного капіталу наведено в таблиці:

Стаття	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Зареєстрований капітал	4 000	4 000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	3 296	199
Розмір власного капіталу	7 296	4 199

7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Операції з пов'язаними сторонами

Пов'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації»

щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються пов'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До пов'язаних сторін Товариства належать:

- учасник Товариства фізична особа-нерезидент Євсеєва Маріна, що на звітну дату володіє 100,00% частки Товариства;
- директор Товариства фізична особа-резидент Франковська Олена Вікторівна (ІПН 2527903328) з 01 січня по 13 січня 2021 року;
- директор Товариства фізична особа-резидент Грищенко Олена Станіславівна (ІПН 2450305625) з 13 січня 2021 року по 23 липня 2021 року;
- директор Товариства фізична особа-резидент Варносов Олександр Миколайович (ІПН 2251815670) з 26 липня 2021 року;
- юридична особа Товариство з обмеженою відповідальністю «ОЛРАЙЗ КОНСАЛТИНГ», (Код ЄДРПОУ 42375304). Учасником є фізична особа-нерезидент Євсеєва Маріна, що на звітну дату володіє 100,00% частки Товариства.

За звітний період Товариство нараховувало та сплатило директору Товариства - Франковській Олені Вікторівні:

- заробітна плата 49 тис. грн.
- виплата при звільненні 481 тис. грн.

За звітний період Товариство нараховувало та сплатило директору Товариства - Грищенко Олені Станіславівні:

- заробітна плата 439 тис. грн.
- виплата при звільненні 26 тис. грн.

За звітний період Товариство нараховувало та сплатило директору Товариства – Варносову Олександр Миколайовичу:

- заробітна плата 215 тис. грн.

На кінець звітного періоду заборгованість з виплати заробітної плати перед керівництвом Товариства відсутня.

Товариство має заборгованість за отриманою поворотною безвідсотковою фінансовою допомогою від ТОВ «ОЛРАЙЗ КОНСАЛТИНГ»:

- на початок звітного періоду 34 836 тис. грн.
- на кінець звітного періоду 23 298 тис. грн.

7.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості за наданими кредитами

Основний фактор, який враховує Товариство при визнанні того, чи є дебіторська заборгованість за кредитами знеціненою - це її прострочений статус. На звітну дату прострочена заборгованість за кредитними угодами становить:

- прострочена заборгованість з терміном 10-40 днів – 1 028 тис. грн.
- прострочена заборгованість з терміном 41-70 днів – 766 тис. грн.
- прострочена заборгованість з терміном 71-100 днів – 218 тис. грн.
- прострочена заборгованість з терміном 131-180 днів – 1 507 тис. грн.

Дебіторська заборгованість по наданим кредитам забезпечена активами у вигляді заставного рухомого та нерухомого майна, заставою земельних ділянок та майнових прав. Нижче наведений вплив заставного забезпечення станом на звітну дату:

Стаття	Активи з заставним забезпеченням	
	Балансова вартість активів	Справедлива вартість заставного забезпечення
Дебіторська заборгованість за кредитними договорами, що забезпечена заставою	23 429	33 093

Справедлива вартість заставного забезпечення перевищує балансову дебіторську заборгованість за наданими кредитами.

7.4. Ступінь повернення іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства. Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.5. Повернення фінансових зобов'язань

Товариство має заборгованість перед Товариством з обмеженою відповідальністю «ОЛРАЙЗ КОНСАЛТИНГ» (далі - Позичальник) у вигляді поворотної (безпроцентної) фінансової допомоги на загальну суму 23 298 тис. грн. Згідно

договірних умов, заборгованість у розмірі 23 298 тис. грн. має бути повернена Товариством за письмовою вимогою Позичальника протягом 30 календарних днів від дня її пред'явлення. У випадку пред'явлення такої вимоги Товариство має намір отримати процентну позику в банківській установі на ринкових умовах під заставу власного кредитного портфелю, що повністю забезпечений заставою.

7.6. Судові позови

На дату складання фінансової звітності Товариство не є стороною судових позовів, які б мали суттєвий вплив на показники фінансової звітності. Керівництво вважає, що Товариство не понесе істотних збитків, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися. Проти Товариства станом на кінець звітного періоду судові позови відсутні.

8. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

8.1. Фінансовий ризик

Функція управління ризиками у Товариства включає в себе управління фінансовими ризиками, а також операційними та юридичними ризиками. Фінансові ризики складаються з ринкового ризику (який включає валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик), кредитного ризику та ризику ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є мінімізація пов'язаних з ними витрат, що досягається за рахунок постійного моніторингу, визначення лімітів ризику і нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувалися. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію ризиків.

Товариство наражається на кредитний ризик, який визначається як ризик повного або часткового невиконання контрагентом зобов'язань по договору, що призводить до фінансових збитків Товариства. Кредитний ризик виникає в результаті надання Товариством послуг з надання кредитів для малого та середнього бізнесу під заставу рухомого на нерухомого майна, товари в обороті, майнові права, тощо. Управління кредитними ризиками Товариство здійснює на підставі «Кредитної політики ТОВ "ОЛРАЙЗ"» затвердженої Протоколом кредитного комітету №33 від 17.07.2019 року.

	На 31.12.2021	На 31.12.2020
Дебіторська заборгованість за кредитними договорами (основна сума боргу та нараховані проценти) в т. ч.:	23 429	35 783
- короткострокова	23 429	35 783
- довгострокова	-	-
Грошові кошти на рахунках в банку, в т. ч.:	8 217	4 408
- залишки на банківських рахунках	8 217	4 408
- кошти розміщені на депозитних рахунках	-	-
Інші дебіторська заборгованість	59	67
Загальна сума ризику	31 705	41 258

За звітний період:

- видано кредитів на суму	1 940
- повернуто кредитів на суму	12 087
- нараховано процентів за користування кредитними коштами	7 709
- отримано процентів	8 960

В структурі портфелю переважають кредити із загальним терміном дії кредитної угоди не більше 12 місяців. Середньозважена ставка кредитування становить 24,95 % річних.

На кінець звітного періоду всі кредитні угоди віднесено до складу поточної дебіторської заборгованості.

Згідно з Положенням про визначення розміру кредитного ризику та формування резерву для покриття можливих втрат від знецінення кредитних активів, сума розрахункового резерву від знецінення кредитних активів сумарно за кредитним портфелем складає 2 130 тис. грн. або 8,33 % від суми загального кредитного боргу боржників Товариства.

8.2 Ринковий ризик

Ринковий ризик виникає внаслідок відкритих позицій (а) іноземних валют, (б) процентних активів та зобов'язань та (в) інструментів капіталу, які значною мірою залежать від загальних та конкретних ринкових змін.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюється операція на ринку.

У Товариства відсутні активи, які зменшуються внаслідок зростання процентних ставок, та активів з правом емітента змінювати свої зобов'язання за борговими цінними паперами. На кінець звітного періоду фінансові інструменти, що можуть коливатися внаслідок змін ринкових процентних ставок відсутні, тому ризик процентної ставки не розглядався.

Ризик коливань ринкових цін цінних паперів – ризик втрат вартості активів Товариства внаслідок несприятливих змін цін на цінні папери, що знаходяться в портфелі Товариства.

В активах Товариства відсутні акції, облігації, та інші фінансові інструменти, які мають активний ринок, тому цей ризик для Товариства низький або взагалі відсутній.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

8.3 Валютний ризик

Керівництво Товариства здійснює постійний моніторинг валютного ризику. Завдяки тому, що протягом звітного періоду розрахунків в іноземній валюті Товариство не здійснювало, відсутні ризики, пов'язані зі зміною валютного курсу.

8.4 Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик пов'язаний із неспроможністю Товариства своєчасно або повністю виконати власні зобов'язання. Для Товариства даний ризик пов'язаний в першу чергу із настанням умов, за яких фінансування буде недоступним або може бути отримано за підвищеними процентними ставками.

Керівництво Товариства здійснює моніторинг прогнозів грошових потоків на щомісячній основі. Товариство прагне підтримувати стабільну базу фінансування, яка складається із позикових коштів, кредиторською заборгованістю від основного виду діяльності та іншою кредиторською заборгованістю.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Стаття	До погашення за вимогою	Всього
Зобов'язання за поворотною безвідсотковою фінансовою допомогою	23 298	23 298
Всього майбутніх платежів, включаючи всі виплати	23 298	23 298

8.5. Управління капіталом

Метою Товариства при управлінні капіталом є забезпечення подальшої роботи Товариства в якості безперервно функціонуючого підприємства, щоб приносити прибуток акціонерам та вигоді іншим зацікавленим сторонам, та підтримання оптимальної структури капіталу. Для підтримки чи коригування структури капіталу Товариство може коригувати суму дивідендів до виплати учасникам, повертати капітал учасникам, отримувати внески від учасників чи продавати активи для зменшення суми боргу.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства і продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги з кредитування Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності у загальній сумі 7 296 тис. грн.:

- Зареєстрований капітал (оплачений капітал) 4 000 тис. грн.
- Нерозподілений прибуток – 3 296 тис. грн.

Вартість чистих активів Товариства на кінець звітного періоду складає 7 296 тис. грн.

9. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ

Товариство має заборгованість перед Товариством з обмеженою відповідальністю «ОЛРАЙЗ КОНСАЛТИНГ» (далі - Позичальник) у вигляді поворотної (безпроцентної) фінансової допомоги на загальну суму 23 298 тис. грн. Відповідно до договірних умов, заборгованість має бути повернена Товариством за письмовою вимогою Позичальника протягом 30 календарних днів від дня її пред'явлення. У випадку пред'явлення такої вимоги Товариство має намір отримати процентну позику в банківській установі на ринкових умовах під заставу власного кредитного портфелю, що повністю забезпечений заставою.

Директор

Олександр ВАРНОСОВ

Головний бухгалтер

Неля ВОЄВЧИК

